

## Del virtuosisme individual a la cohesió de conjunt

A *El último concierto* (2012) de Yaron Zilberman, una de les darreres pel·lícules que va interpretar el malaurat i enyorat Philip Seymour Hoffman, un quartet de corda de fama mundial que porta vint-i-cinc anys de carrera conjunta ha d'afrontar el dilema que se li planteja quan un dels seus membres comença a tenir símptomes de Parkinson. Els altres components del grup hauran de decidir si continuen endavant sense el company -amb el trencament de la cohesió musical i humana que havien aconseguit durant anys- mentre la situació fa aflorar emocions reprimides, egoïsmes i retrets que havien quedat amagats durant molt de temps.

A *Los músicos*, la nova pel·lícula del director francès Gregory Magne -de qui vam poder veure fa uns anys al Truffaut *Los perfumes*, el seu anterior treball- el protagonista també és un quartet de corda, però la situació és justament la inversa que a *El último concierto*: aquí el repte és superar les dificultats de la formació d'un quartet a partir del virtuosisme individual. El punt de partida és un encàrrec enverinat que el magnat i filàntrop Henri Carlson fa als seus fills Astrid i Arthur abans de morir. A través de la societat filantròpica que ha creat, la Fundació Carlson, han d'adquirir un Stradivarius que es posarà a subhasta i que prové del mateix arbre que tres exemplars més del famós lutier italià que ja són propietat de la Fundació. I amb els quatre instruments junts, els encarrega organitzar un concert únic i excepcional que tindrà lloc en una església propera a Reims i en el que els seus quatre intèrprets predilectes hauran de tocar una obra de Charlie Beaumont, un compositor contemporani que havia estat amic del mateix Carlson.

A partir d'aquest punt de partida que funciona com a repte i que es configura com a motor de la trama, *Los músicos* es desenvolupa sota uns paràmetres d'una certa convencionalitat i previsibilitat, però amb un conjunt cuinat i construït amb molta habilitat, generant empatia, moments d'emoció i comicitat i amb un exquisit gust musical. Astrid Carlson, molt ben interpretada per l'actriu i també directora Valérie Donzelli, haurà primer de convèncer els quatre músics de què participin en el repte plantejat pel seu pare. Però una vegada ho aconsegueix i els reuneix en una mansió propietat de la Fundació enmig de la campanya francesa, constata que comptar amb quatre intèrprets de nivell mundial a títol individual, no garanteix la formació d'un quartet compacte i equilibrat. D'aquesta manera, no tarden a aparèixer els



## LOS MÚSICOS

**Títol Original:**

Les musiciens

**País:** França, 2025

**Direcció:** Grégory Magne

**Guió:** Grégory Magne, Haroun

**Intèrprets:** Valérie Donzelli, Frédéric Pierrot, Mathieu Spinosi

**Gènere:** Comedia, drama

**Durada:** 102 min

**Idioma:** Francès

**Subtítols:** Castellà

No recomanada per a menors de 7 anys

egos, els diferents estils i maneres d'entendre la música o els episodis i malentesos del passat no resolts. Quan s'adona que el concert va pel camí del fracàs, contacta amb l'única persona que creu que pot salvar l'esdeveniment, el compositor Charlie Beaumont, que haurà d'equilibrar els nivells artístic i personal dels quatre intèrprets per fer aflorar el seu talent per damunt del lluïment individual i portar-los a assolir l'excel·lència musical.

Mentre que a *El último concierto* els músics del quartet estaven interpretats per actors consagrats com el mencionat Seymour Hoffman, Christopher Walken i Catherine Keener, a *Los músicos* el director Gregory Magne ha optat per músics reals i no actors professionals pels papers dels quatre integrants del quartet. I això s'acaba rebel·lant com un dels grans encerts del film, perquè permet al realitzador una immersió en els detalls de la interpretació musical a través de plans llargs que desprenen autenticitat, defugint qualsevol necessitat de simulació o reconstrucció que moltes vegades condicionen els films ambientats en el món de la música amb actors i actrius professionals. Mathieu Spinosi, Emma Ravier, Marie Vialle i Daniel Garlitsky fan a més una composició singular dels seus personatges, jugant amb el contrast generacional i amb les diverses maneres d'entendre la música. Sota la batuta de Gregory Magne, *Los músicos* és un exercici que a partir d'una fórmula narrativa sempre efectiva sap convertir-se en una autèntica delícia per a melòmans.

**Paco Vilallonga**

Col·lectiu de la crítica cinematogràfica de Girona